

وقتی ناصر الدین شاه دستگاه تلگراف را به ایران آورد و در تهران نخستین تلگرافخانه افتتاح شد مردم به این دستگاه تازه بی‌اعتماد بودند، برای همین، سلطان صاحبقران اجازه داد که مردم چند روزی پیام‌های خود را رایگان به شهرهای دیگر بفرستند.

وزیر تلگراف استدلال کرده بود که ایرانی‌ها ضرب‌المثلی دارند که می‌گویند: «مفت باشد، کوفت باشد».

یعنی هر چه که مفت باشد مردم از آن استقبال می‌کنند.

همین‌طور هم شد. مردم کم‌کم و با ترس برای فرستادن پیام‌هایشان راهی تلگرافخانه شدند. دولت وقت، چند روزی را به این منوال گذراند و وقتی که تلگرافخانه جا افتاد و دیگر کسی تلگرافخانه را به شعبده و جادو مرتبط نکرد، مخبرالدوله دستور داد بر سر در تلگرافخانه نوشتند:

«از امروز حرف مفت قبول نمی‌شود.»

حرف مفت از آن زمان به زبان فارسی راه پیدا کرد.